

யோவான் சவிசேஷம்

தேவகுமாரனாகிய

கிறிஸ்து

யோவான் சவிசேஷமானது சொல்லாடலிலும் பாணியிலும், சவிசேஷ விவரங்களிலேயே மிகவும் எளிமையானதாக உள்ளது. இது, புதிய ஏற்பாட்டுக் கிரேக்க மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளத்தொடங்கும் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அளவுக்கு மிகவும் எளிமையானதாக உள்ளது. இதற்கு மறுபுறத்தில், யோவான் சவிசேஷமானது இது கலந்துரையாடுகின்ற தலைப்புக்களின் கருத்தமைவில், நான்கு சவிசேஷப் புத்தகங்களிலும் இது பல வழிகளில் அதிகம் சிக்கலுள்ளதாக இருக்கிறது.

யோவானின் சவிசேஷ விவரமானது தனித்தன்மையுடன் நிற்கிறது: இது தனக்கு முற்பட்ட மூன்று சவிசேஷங்களின் விவரங்களில் இருந்து மிகச் சிறிய அளவே நகலெடுக்கிறது; இது ஒரு தனிச்சிறப்பான முன்னுரையைக் கொண்டுள்ளது (1:1-18) மற்றும் இது ஒரு தனிச் சிறப்பான நோக்க வாக்கியத்தைக் கொண்டுள்ளது (20:30, 31). யோவான் புத்தமானது, முதல் மூன்று புத்தகங்களில் இருந்து மாறுபட்டதாக இருப்பது ஏன் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு, நாம் இது எழுதப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமானதாக உள்ளது.

யோவான் சவிசேஷத்திற்கு அறிமுகம்

இந்த புத்தகத்தின் எழுத்தாளர்

இந்தப் புத்தகமானது, “இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்தவர் ... இவைகளை எழுதினார்” (யோவா. 21:20, 24) என்று அடையாளப்படுத்துகிறது.¹ அப்போஸ்தலரான யோவானே இந்த சீஷர் என்று தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் நம்பி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்.² இரேனியு அவர்கள் முதல் மூன்று சவிசேஷ விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு, “பின்பு கர்த்தரின் மார்பின் மீது சாய்ந்திருந்த அவரது சீஷரும் கூட ஆசியாவில் இருந்த எபேசுவில் தங்கியிருந்தபோது ஒரு சவிசேஷத்தை வெளியிட்டார்” என்று கூறினார்.³ இந்தப் புத்தகம் யோவானால் எழுதப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டவர்களில் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அந்தியோகியாவைச் சேர்ந்த தெயோபிலுவும், அலெக்சாந்திரியாவைச் சேர்ந்த கிளமெண்டும், தெர்த்துலியனும் (c. கி.பி. 155-225), ஓரிகனும் மற்றும்

ஹிப்போலிட்டஸ்ஸும் (c. கி.பி. 170-235) இருந்தார்கள்.

இந்த முடிவுக்கு, இப்புத்தகத்தின் உள்ளார்ந்த சான்றும் ஒத்துப் போகிறது.⁴ இதன் எழுத்தாளர், யூதர்களின் பண்டிகைகள், யூதப்பழக்க வழக்கங்கள், மற்றும் சமாரியர்களுடன் யூதர்களுக்கு இருந்த உறவுமுறைகள் ஆகியவை பற்றிய அறிவுகொண்ட ஒரு யூதராக இருந்தார். மற்றும் இவர் பொதுவாகப் பலஸ்தீனம் மற்றும் குறிப்பாக எருசலேம் பற்றிய உள்ளரங்குமான அறிவுகொண்டிருந்த ஒரு பலஸ்தீனிய யூதராயிருந்தார். இவர் தாம் எழுதிய பல நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சியாக இருந்தார் (1:14; 21:24ஐக் காணவும்). இந்த உண்மைகள் யாவும் அப்போஸ்தலரான யோவானுக்குப் பொருந்துகின்றன.⁵

யோவானுடைய வாழ்வின் ஒரு சுருக்கமான குறிப்புரை முறையானதாக உள்ளது: இவரது பெயர், “யெகோவா இரக்கமுள்ளவராயிருந்துள்ளார்” என்று அர்த்தப்படுகிற ஒரு எபிரேய வார்த்தையின் சுருக்கமான வடிவமாக உள்ளது. செபதேயுவும் சலோமியும் இவரது பெற்றோர்களாயிருந்தார்கள் (மாற். 1:19, 20; 16:1 [மாற். 16:1ஐ மத். 27:56உடன் ஒப்பிடவும்]).⁶ இவரும் இவரது சகோதரரான யாக்கோபும் மீனவர்களாக இருந்தார்கள் (மாற். 1:19, 20) - இவர்கள் பேதுருவுக்குத் தொழிற் கூட்டாளிகளாக இருந்தார்கள் (லூக். 5:10). யோவானின் குடும்பம் நல்ல வசதி மிக்கதாக இருந்தது. இவர்கள் கூலியாட்களை வைத்து இருந்தார்கள் (மாற். 1:20), மற்றும் இவர்கள் அரசியல் தொடர்பு உடையவர்களாக இருந்தார்கள். (யோவான் பிரதான ஆசாரியரால் அறியப்பட்டிருந்தார் மற்றும் பிரதான ஆசாரியரின் அரண்மனை முற்றத்திற்குள் வருவதற்குப் பேதுருவுக்கு அனுமதி பெற்றுத்தந்தார் [யோவா. 18:15, 16].)

ஒருவேளை, யோவான் 1:35-40ல் பெயர் குறிப்பிடப்படாத சீஷரான யோவான், யோவான் ஸ்நானனை பின்பற்றியவராக இருந்திருக்கலாம். எந்த வகையில் பார்த்தாலும், இவரை இயேசு தமது சீஷர்களில் ஒருவராக இருக்கும்படி அழைத்தார் (மத். 4:18-22). பின்னாட்களில் இவர் பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராகத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டார் (மத். 10:2). இவர் பொதுவாக அப்போஸ்தலர்கள் எல்லாரிலும் இளையவராகக் கருதப்பட்டார்.⁷

யோவான் கர்த்தருடன் ஒரு சிறப்பான உறவுமுறையை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தார்: இவர் உள்ளான வட்டத்தில் இருந்த மூவரில் ஒருவராக இருந்தார் (மாற். 5:37-40; 9:2; 14:33) மற்றும் கடைசி இராப்போஜனத்தின்போது கணத்திற்குரிய இடமளிக்கப்பட்டிருந்தார் (யோவா. 13:23). இவர் தம்மை இயேசு மிகவும் அன்புகூர்ந்த சீஷன் என்று குறிப்பிட்டுக் கொண்டார் (13:23; 19:26; 20:2; 21:7, 20).

பரிவிரக்கமுள்ள மனிதராயிருந்த யோவான், தம்மை இயேசு அழைத்த போது தீவிரமான உணர்ச்சி வசப்பட்டவராயிருந்தார் (லூக். 9:49-56; மாற். 3:17). அவர் கோப உணர்ச்சி வசப்பட்டவராயிருந்தார் (மாற். 10:35-37). கிறிஸ்து இந்த உணர்வைக் கட்டுப்படுத்தி இதை மேன்மையான பயன்பாடுகளுக்குத் திருப்பக் கூடியவராக இருந்தார். இயேசு மரிப்பதற்குச் சற்று முன்னதாக, தமது தாயை யோவானின் பாதுகாப்பில் ஒப்பவித்தார்

(யோவா. 19:25-27). கடைசியில் யோவான் அன்பின் அப்போஸ்தலர் என்று அறியப்படலானார். (“அன்பு” என்ற வார்த்தையானது 1 யோவான் நிருபத்தில் ஏறக்குறைய ஐம்பது முறைகள் காணப்படுகிறது.)

சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின்பு, யோவான் அப்போஸ்தலர்களின் மத்தியில் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடத்தைத் தொடர்ந்து பெற்றிருந்தார் (அப். 3:1; 4:19; 8:14; கலா. 2:9, 10). ஏவப்பட்டிராத பாரம்பரியத்தின் படி, எபேசுவில் இவர் கடைசியாக ஊழியம் செய்தார். ரோமர்களின் துன்புறுத்துதல் தொடங்கியபோது, யோவான் எபேசுவில் இருந்து ஏஜியன் கடலின் குறுக்காக இருந்த பத்மு தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார் என்று வெளிப்படுத்தி விசேஷம் புத்தகத்தில் இருந்து நாம் அறிகின்றோம் (வெளி. 1:9; 2:1ஐக் காணவும்). தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர் களின் கூற்றுப்படி, டொம்ஷியனின் மரணத்தின்போது, யோவான் எபேசு நகருக்குத் திரும்பி வர அனுமதிக்கப்பட்டார், அங்கே அவர் தமது மரணம் வரையிலும் ஊழியம் செய்தார்.⁸ இவர் அநேகமாக எபேசு நகரில் வாழ்ந்த போது தமது சவிசேஷ விவரத்தையும் தமது மூன்று நிருபங்களையும் (1, 2 மற்றும் 3 யோவான்) எழுதியிருப்பார்.

இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலம்

மற்ற மூன்று சவிசேஷ விவரங்கள் எழுதப்பட்டதற்குப் பின்பு யோவான் சவிசேஷம் எழுதப்பட்டதாக தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் சுட்டிக்காண்பித்தார்கள். முன்பே எடுத்துரைக்கப்பட்ட படி, மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா சவிசேஷங்கள் எழுதப்பட்ட பின்பு, யோவான் “ஆசியாவில் இருந்த எபேசு நகரில் வாழ்ந்த வேளையில்” இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியதாக இரேனியு அவர்கள் கூறினார்.⁹

யோவான் ஒரு பின்னாளைய சவிசேஷ விவரத்தை உண்டுபண்ணியது ஏன்?¹⁰ ஒருவேளை, இவர் மற்ற மூன்று சவிசேஷப் புத்தகங்களுக்கும் துணைப்புத்தகம் ஒன்றை எழுத விரும்பியிருக்கலாம். இவர், ஏற்கனவே மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்கா சவிசேஷப் புத்தகங்களில் ஏற்கனவே கிடைக்கப் பெற்ற தகவலின் அடிப்படையில் நம்பத் தகுந்த கூடுதலான விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்பியிருக்கலாம்.

இவர், முதல் விவரங்கள் எழுதப்பட்ட பின்பு வளர்ச்சியடைந்திருந்த தவறான கருத்துக்களுடன் போட்டியிட்டு அவற்றைத் தோல்வியடையச் செய்வதற்காகவும் எழுதினார் என்பது தெளிவு. யோவான் மற்றும் 1 யோவான் புத்தகங்களின் ஒப்பீடு இதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.¹¹ கள்ளபோதகர்கள் எழும்பி இருந்தார்கள், இவர்கள் இயேசுவே கிறிஸ்து என்பதை மறுதலித்தார்கள் (1 யோவா. 2:22). இவர்கள், கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்திருந்தது இல்லை (2 யோவா. 7; 1 யோவா. 4:2ஐயும் காணவும்) என்றும் இந்த பூமியின் மீது சஞ்சரித்திருந்த இயேசு, எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த கிறிஸ்துவாக இருந்தது இல்லை என்றும் போதித்தார்கள்.¹² இவ்விதமாக யோவான், “வார்த்தை [இயேசு¹³] மாம்சமாகி நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்” (யோவா. 1:14) என்று தைரியமாய் உறுதிப்படுத்துதலைக் கொண்டு தமது சவிசேஷ விவரத்தைத் தொடங்கினார். “இயேசுவே

கிறிஸ்து”வாக இருக்கிறார் என்று எல்லாரையும் நம்பச் செய்தல் என்பதே அறிவிக்கப்பட்ட அவரது நோக்கமாக இருந்தது (20:31).

மேற்கண்டவைகளை சிந்திக்கும்போது, மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா சுவிசேஷப் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டுக் காலம் கடந்திருந்தது - அநேகமாகப் பல பத்தாண்டுகள் கடந்திருந்தன - என்பது தெளிவாகிறது. பழைமையான எழுத்தாளர்கள் பலர், யோவான் புத்தகம் 90ஆம் ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.¹⁴

இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம்

நாம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, யோவான் சுவிசேஷப் புத்தகம் தனிச்சிறந்த ஒரு நோக்க வாக்கியத்தைக் கொண்டுள்ளது:

இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும் படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (20:30-31).

யோவானின் நோக்கமானது நெருங்கிய உறவுபட்டுள்ள மூன்று பகுதி களாகப் பிரிக்கப்படக் கூடும்:

(1) யோவான் இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக எழுதினார்: “இயேசுவே தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார்.” இயேசு, தேவனுடைய “ஒரே பேறான குமாரனாயிருக்கின்றார்” (3:16) என்பதை எல்லாரும் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இயேசுவின் தெய்வீகத்துவம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1:1; 8:58; 10:30; 14:9; 20:28 ஆகியவற்றைக் காணவும்). “யோவான் தமது எழுதுகோலை மையில் தோய்த்த ஒவ்வொரு முறையும், பின்வரும் ஜெபத்தை சுவாசித்தார்: ‘ஆண்டவரே, நான் எழுதுபவற்றின் மூலமாக மனிதர்களை இயேசுவின் மீது விசுவாசத்திற்குள் கொண்டுவாரும்’¹⁵ என்று கூறப்படுகிறது.”

இயேசுவின் அற்புதங்கள் என்பது யோவானால் அளிக்கப்பட்ட ஒரு நிரூபணமாக உள்ளது. இந்த அற்புதங்களுக்கு “அடையாளங்கள்” (யோவா. 20:30; மற்றும் 2:11; 4:54; 6:2 ஆகியவற்றையும் காணவும்) என்பது யோவானின் வார்த்தையாக உள்ளது:¹⁶ இயேசுவின் உரிமைகோருதல்கள் உண்மையாயிருந்தன என்பதை நிரூபிக்க அவைகள் தேவனிடமிருந்து வந்த அடையாளங்களாய் இருந்தன (2:23; 3:2; 4:54; 6:14). இயேசுவால் செய்யப்பட்ட எல்லா அற்புதங்களிலும் யோவான் ஏழு அற்புதங்களை [மட்டும்] தேர்ந்து கொண்டார் (2:1-11; 4:46-54; 5:1-9; 6:14 [வ. 26, 30ஐக் காணவும்], 16-21; 9:1-41; 11:1-45). இவற்றில் இரு அற்புதங்கள் ஒப்பீட்டு சுவிசேஷங்களில் காணப்படுகையில், மற்ற ஐந்தும் யோவானின் சுவிசேஷ விவரங்களுக்கு மட்டுமே உரியவைகளாய் இருக்கின்றன. யோவானின் இந்தத் தேர்ந்துகொள்ளுதல் பற்றி, மெரில் டென்னீ அவர்கள், “இந்த ஏழு அற்புதங்களும் மனிதன் தன் வாழ்வில் செயல்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்

வகையில் சட்டங்களையோ அல்லது நிலைமைகளையோ செயல்விளை விக்க அல்லது மாற்ற முடியாதவனாக இருக்கும் பகுதிகளில் நுணுக்கமாக இயக்கப்பட்டன. இந்தப் பகுதிகளில் மனிதன் செயலற்றவனாயிருக்கையில், இயேசு செயல்படுபவராக இருந்ததை அவர் தாமே நிரூபித்தார் ...” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.¹⁷

(2) இயேசுவில் விசுவாசத்தை உண்டாக்குவதற்காக யோவான் எழுதினார்: “நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும்.” “விசுவாசித்தல்” என்ற வார்த்தை அதன் பல்வேறு வடிவங்களில், யோவான் சவிசேஷத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு நூறு முறைகள் காணப்படுகிறது. இயேசு தமது உரையைக் கவனித்தவர்களிடம், “நானே அவர் [கிறிஸ்து] என்று நீங்கள் விசுவாசியா விட்டால் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்” என்று கூறினார் (யோவா. 8:24ஆ).

“விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையினால் யோவான், “மனநிலை இணக்கம்” என்பதை அர்த்தப்படுத்தவில்லை. 1:12ல் இவர், விசுவாசித்தல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்ற கருத்துக்களை ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்று என்ற வகையில் பயன்படுத்தினார்: “அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாச முள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார்.” இயேசுவை விசுவாசித்தல் என்றால், கேள்வியெதுவும் இன்றி அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பதாக உள்ளது. யோவான் 3:36ல், விசுவாசித்தல் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்துக்களை ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்று என்ற வகையில் பயன்படுத்தினார்: “குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை, தேவனுடைய கோபம் அவன் மேல் நிலைநிற்கும்.” உண்மையான விசுவாசம் என்பது எப்போதுமே கீழ்ப்படிதலில் தன்னை விளக்கப்படுத்துகிறது. 2:24ல் “விசுவாசம்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையானது “நம்பி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.¹⁸ ஒருவர் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், தமது சுயத்தின்மீது என்பதற்கு பதிலாக அவர் இயேசுவிலும், அவரது தியாகத்தின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

(3) மக்கள் ஜீவனை அடையும்படிக்கு யோவான் எழுதினார்: “விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும்படியாகவும்.” யோவான் “ஜீவன்” என்பதை சுவாசித்தல் மற்றும் வாழ்வின் இயல்பான பிற செயல்முறைகள் ஆகியவற்றின் கருத்தில் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, இவர் “விசுவாசிக்கு அவரது இரட்சிப்பில் தரப்படுகின்ற எல்லாவற்றின் மொத்தத்தையும்” குறிப்பிட்டார்.¹⁹ யோவான் 17ல், இயேசுவின் ஜெபத்தில், அவர் “ஒன்றான மெய்த் தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்” என்று கூறினார் (17:3).

யோவானின் சவிசேஷ விவரம் “உலகளாவிய சவிசேஷம்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் யூதப்பழக்க வழக்கங்களைத் தனிச் சிறந்த வகையில் விளக்கப்படுத்தினார் என்ற உண்மையானது (எடுத்துக் காட்டாக,

2:13; 4:9; 19:31 ஆகியவற்றைக் காணவும்), இவரது இலக்காக இருந்த மக்கள் கூட்டம் இவரது சொந்த இனத்திற்கு அப்பாலும் இருந்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. யோவான் சவிசேஷத்தின் உலகளாவிய உள்ளத் தூண்டுதலின் காரணமாக, இது அடிக்கடி தனித்த சிறு புத்தகமாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது. இந்த வடிவத்தில் இது உலகம் முழுவதிலும் கையளிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்போது இருக்கின்ற எல்லா இலக்கியங்களிலும் இதுவே மிகப் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டதென்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தப் புத்தகத்தின் பண்புகள்

யோவான் சவிசேஷத்தின் தனிச்சிறந்த பல பண்புகள் ஏற்கனவே தரப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான பிற பண்புகள் யாவும் இதன் நோக்கத் துடன் தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன.

யோவான் சவிசேஷத்தில் உள்ள ஏழு “அற்புதங்களுடன்” கூடுதலாக, இயேசுவின் ஏழு “நானே அவர்” என்பவைகள் உள்ளன: இவை தெய்வீகத் துவத்திற்கான ஏழு உரிமைகோருதல்களாகும் (6:35; 8:12, 58; 10:11; 11:25; 14:6; 15:1).²⁰

ஓப்பீட்டு சவிசேஷங்களில் செய்யப்படுவதுபோல், இயேசுவின் நடைமுறைச் செய்திகளை வலியுறுத்துவதற்குப் பதிலாக, யோவான் அவரது [இயேசுவின்] இயல்பு மற்றும் ஊழியம் ஆகியவற்றின் மீது மிக ஆழமாக உரைகளைச் சித்தரித்தார்.

யோவான் சவிசேஷத்தில், இயேசுவின் வெளியரங்கமான அறிவித்தல்களின் மீதின்றி, தனிநபர்களுடன் அவரது தனிப்பட்ட, உள்ளரங்கமான கலந்துரையாடல்களின் - நிக்கொதேமுவுடன் (அதி. 3) மற்றும் சமாரியப் பெண்ணுடன் (அதி. 4) போன்றவைகள் - மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது. இருபத்தி ஏழு நேர்முகப் பேட்டிகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன, அவற்றில் சில விரிவானவைகளாகவும், சில சுருக்கமானவைகளாகவும் உள்ளன.

யோவான் சவிசேஷப் புத்தகம் பல்வகைப்பட்ட தனிநபர்களின் பண்புகளைப் பற்றிய படிப்பை அடக்கியுள்ளது - அவற்றில் பல நிக்கொதேமு (3:1-15; 7:50-52; 19:39), பிலிப்பு (1:43-46; 6:5-7; 14:8-11), தோமா (11:16; 14:5, 6; 20:24-29), மரியானும் மார்த்தானும் (11:1-40; 12:2-8) போன்ற மறைவான பாத்திரங்களாகவே உள்ளன. பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகளில், இந்த மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் விசுவாசத்தின் வளர்ச்சியைக் காண்பிக்கின்றன.

சவிசேஷ விவரங்கள் எல்லாமுமே கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் பற்றி மாபெரும் வலியுறுத்தம் இருக்கின்றன; ஆனால் யோவான் சவிசேஷம் எஞ்சியுள்ள மற்றவற்றை விட அதிகமாகவும் கூட இவ்வாறு செய்கிறது. இந்த சவிசேஷ விவரத்தின் முழு அரைப் பகுதியானது சிலுவையில் அறைதல் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு விஷயமும் “வேளை” என்று அழைக்கப்படுகிற முடிவு நிறைந்த காலத்தை நோக்கி (2:4; 4:21, 23; 5:25, 28; 7:30; 8:20; 12:23, 27; 13:1) நகருகிறது.

யோவான் சவிசேஷத்தின் தனிச்சிறந்த பிற அம்சங்கள் குறிப்பிடப்

படக் கூடும்: இந்த ஒரு சவிசேஷ விவரம் மட்டுமே மனம் மாறுதலை புதுப்பிறப்பு என்று குறிப்பிடுகிறது (3:3, 5), இந்தப் பாடக் கருத்தை யோவான் தமது முதல் நிருபத்தில் தொடர்ந்தார் (1 யோவா. 2:29; 3:9; 4:7; 5:1, 4, 18). இவர் அப்போஸ்தலர்களை வழிநடத்துவதற்கு ஆவியானவரின் வருகை பற்றி வலியுறுத்தினார் (14:16, 17, 26; 15:26; 16:13, 14).

இந்தப் புத்தகத்தின் பிரிவுகள்

இயேசுவின் தொடக்க கால ஊழியத்தின் மீதான வலியுறுத்தம் என்பது யோவான் சவிசேஷத்தின் இன்னுமொரு தனிச்சிறந்த அம்சமாக உள்ளது. ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களைப் பொறுத்தமட்டில் “மாபெரும் கலிலேய ஊழியம்” என்று அழைக்கப்படுபவற்றிக்கு விரைவாக நகருகின்றன, ஆனால் யோவான் சவிசேஷமானது எருசலேமிலும் யூதேயாவிலும் இயேசுவின் தொடக்க கால ஊழியம் பற்றிக் கூறுகிறது. இயேசுவின் கலிலேய ஊழியத்தின்போதும் கூட அவர் எருசலேமுக்கு வந்த பயணங்கள் பற்றியும் யோவான் சவிசேஷம் பதிவு செய்துள்ளது. இந்த வலியுறுத்தங்களின் விளைவாக, யோவான் சவிசேஷமானது மூன்று (ஒருவேளை நான்கு) பஸ்கா பண்டிகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது (2:13; 6:4; 11:55-57; 5:1?).²¹ யோவான் சவிசேஷத்தின் எந்த வரைக்குறிப்பும், எருசலேமில் இயேசுவின் ஊழியம்பற்றிய இவரது [யோவானின்] மன ஈடுபாட்டை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

அதிகாரம் 13 முதல் 17 வரையிலும் இயேசுவின் அப்போஸ்தலர் களுக்குத் திருப்பப்பட்ட போதனையின் பெரிய அளவுப் பகுதியின் காரணத்தினால், யோவானின் சவிசேஷ விவரத்தைப் பல புறக்குறிப்புகள் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கின்றன: (1) இயேசுவின் பொதுவான ஊழியம் (1:19-12:50); (2) இயேசுவின் தனிப்பட்ட ஊழியம் (13:1-17:26); (3) இயேசுவின் உலகளாவிய ஊழியம் (அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்) (18:1-21:25). டென்னீ அவர்கள் தமது பிரதான கருத்துக்களுக்கு “C” என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி, இயேசுவின் பொதுவான ஊழியத்தைப் பிரித்தமைத்தார்.²² டென்னீயின் இந்தத் திறவுகோல் வார்த்தைகளை ஷேக்கல்ஃபோர்டு அவர்கள் தழுவிமைத்து பின்வரும் வரைக்குறிப்பை ஏற்படுத்தினார்: முன்னுரை (1:1-18); இயேசுவின் உரிமை கோருதல்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனை [Consideration] (1:19-4:54); யூதர்களுடன் விவாதம் [Controversy] (5:1-6:71); யூதர்களுடன் கருத்து மோதல் [Conflict] (7:1-11:53); இயேசுவின் உரிமைகோருதல் மீதான இடர்ப்பாடு [Crisis] (11:54-12:36); சீஷர்களுடன் மாநாடு [Conference] (12:37-17:26); இயேசுவின் ஊழியத்தினுடைய முழுமைப்பாடு [Consummation] (18:1-20:31); பின்னுரை (21:1-25).²³

யோவான் சவிசேஷத்தின் பாதிக்கும் மேற்பட்ட பகுதியானது இயேசுவின் மரணத்தை மையம் கொண்டுள்ளது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு, எனது வரைக்குறிப்பில் நான் இரண்டு பிரதான பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளேன்: (1) இயேசுவின் பொதுவான ஊழியம் மற்றும் (2) அவரது ஊழியத்தின் கடைசி வாரம், இது அவரது மரணத்தைச் சுற்றிச் சுழன்றது.

முதல் பிரதானப் பிரிவு, எருசலேம் மற்றும் யூதேயாவுக்கு அவரது பயணத்தைச் சித்தரிக்கிறது. இரண்டாவது பிரதானப் பிரிவு, இரு முக்கியப் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது: (1) அதிகாரம் 13 முதல் 17 வரையிலுள்ள இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு அவரது கடைசி வார்த்தைகள் மற்றும், (2) சிலுவையை நோக்கி வழிநடத்திய மற்ற நிகழ்ச்சிகள்.

யோவான் சுவிசேஷப் புத்தகத்தின் வரைக்குறிப்பு

அறிமுகம் (முன்னுரை) (1:1-18).

- A. இயேசுவின் தனிச்சிறந்த தன்மை (வ. 1-5, 14, 16-18ஐக் காணவும்).
- B. யோவான் ஸ்நானனின் சாட்சி (வ. 6-8, 15ஐக் காணவும்).

I. தேவகுமாரனின் ஊழியம்: தயாரிப்பின் மூன்று ஆண்டுகள் (1:19-11:57).

- A. அவரது ஊழியத்தின் தொடக்கம் (1:19-2:12)
  1. அவரது முதல் சீஷர்கள் (1:19-51)
    - a. சாட்சியம்: “இதோ, ... தேவ ஆட்டுக்குட்டி!” - மற்றும் இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்கு ஒரு குறிப்பு.
    - b. சீஷர்கள்: அந்திரேயா, பேதுரு, பிலிப்பு, நாத்தான்வேல் (மற்றும் யோவான்?).
  2. அவரது முதல் அற்புதம் (2:1-11).
  3. கப்பர்நகூமுக்கு அவரது முதல் பயணம் (2:12).
- B. அவரது தொடக்க கால யூதேயா ஊழியம் (2:13-3:36).
  1. எருசலேமுக்கு: பஸ்கா (அவரது ஊழியத்தின்போது முதல் பஸ்கா) (2:13).
  2. எருசலேமில் (2:14-3:21):
    - a. காசக்கடைக்காரர்களைத் துரத்துதல் (2:14-17).
    - b. உயிர்த்தெழுதல் பற்றிப் போதித்தல் (2:18-22).
    - c. அற்புதங்கள் நிகழ்த்துதல் (2:23-25).
    - d. நிக்கொதேமுவுக்குப் போதித்தல் (3:1-21) - புதிய பிறப்பு பற்றிய அறைகூவல்.
  3. யூதேயாவில் (3:22-36).
    - a. இயேசு மற்றும் அவரது சீஷர்களின் வெற்றி (3:22; மற்றும் 4:1ஐயும் காணவும்).
    - b. யோவானுடைய சீஷர்களின் பொறாமை (3:23-36).
- C. கலிலேயா, யூதேயா மற்றும் வேறு இடத்தில் அவரது ஊழியம் (4:1-11:54).

1. கலிலேயா செல்லும் வழியில் (4:1-45).
  - a. பயணம் தொடங்குதல் (4:1-3).
  - b. பயணம் தடைப்படுதல்: கிணற்றண்டையில் சமாரியப் பெண் (4:4-42).
  - c. பயணம் நிறைவடைதல் (4:43-45).
2. கலிலேயாவில்: ஒரு அதிகாரியின் மகனைக் குணமாக்குதல் (4:46-54).
3. பண்டிகைக்காக (இரண்டாவது பஸ்கா?) எருசலேமுக்குத் திரும்புதல் (5:1-47).
  - a. ஊனமுற்ற ஒரு மனிதர் இயேசுவால் குணமாக்கப்படுதல் - மற்றும் பகை உணர்வு (5:1-17).
  - b. தேவனுடன் சமமாயிருப்பதாக இயேசுவால் உரிமைகள் கோரப்படுதல் - மற்றும் சாட்சிகள் (5:18-47).
    - (1) யோவானின் சாட்சி.
    - (2) இயேசுவின் அற்புதங்களின் சாட்சி.
    - (3) தேவனின் சாட்சி.
    - (4) வேத வசனங்களின் சாட்சி.
4. கலிலேயாவுக்குத் திரும்புதல் (6:1-71):
  - a. ஐயாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் - இயேசுவை ராஜாவாக்க மக்கள் விரும்புதல் (6:1-15). (6:4ல் ஒரு பஸ்கா குறிப்பிடப்படுகிறது - மூன்றாவது?)
  - b. தண்ணீரின் மேல் நடத்தல்; மக்கள் திகைத்தல் (6:16-25).
  - c. ஜீவ அப்பம் பற்றிய போதனை; மக்கள் இயேசுவை விட்டுச் செல்லுதல் (6:26-71).
    - (1) பலர் விட்டுச் செல்லுதல் (வ. 66).
    - (2) ஒரு சிலர் நிலைத்திருத்தல் (வ. 67, 68).
    - (3) ஒருவர் காட்டிக் கொடுத்தல் (வ. 64, 70, 71).
5. கூடாரப் பண்டிகைக்காக எருசலேமுக்கு (7:1-10:21).
  - a. பண்டிகைக்குச் செல்லுதல்; அவரது சகோதரர்களின் அவிசவாசம் (7:1-13).
  - b. பண்டிகையில் போதித்தல், ஜீவ தண்ணீர் உள்ளிட்ட போதனை; அவரைக் கவனித்துக் கேட்டவர்களின் நிச்சயமற்றதன்மை (7:14-53).
  - c. பண்டிகையில் அறைகூவல் விடப்படுதல் - மற்றும் விபசாரத்தில் பிடிபட்ட பெண்ணுடன் அவரது செயல்பாட்டில் காணப்படுகிறபடி அவரது இருதயத்தின் மென்மைத் தன்மை (8:1-11).
  - d. பண்டிகையில் அதிகமான போதனை - மற்றும்

- அவரது விரோதிகளின் பகை உணர்வு (8:12-59).
- e. பண்டிகையில் குணமாக்குதல் - பிறவியில் இருந்தே பார்வையற்று இருந்த ஒருவரைக் குணமாக்கியது உள்ளிட்ட நிகழ்ச்சிகள் - மற்றும் அவரது விரோதிகளின் இடர்பாடுகள் (9:1-41).
  - f. நல்ல மேய்ப்பன் பற்றிய போதனை மற்றும் அவரது உரையைக் கேட்டவர்களின் குழப்பம் (10:1-21).
6. பிரதிஷ்டைப் பண்டிகைக்காக யூதேயாவில் (10:22-42).
- a. எருசலேமில் போதித்தல் - மற்றும் அவிசவாசம் (10:22-39).
  - b. யோர்தானுக்கு அப்பால் (பெரேயாவுக்குள்) பின்வாங்குதல் - மற்றும் விசவாசம் (10:40-42).
7. நெருங்கிய நண்பர்களுக்கு உதவுவதற்காக (எருசலேமுக்கு அருகில் இருந்த) பெத்தானிக்கு (11:1-46):
- a. வற்புறுத்தும் ஒரு வேண்டுகோள் (11:1-17).
  - b. தூண்டி இயக்குவிக்கும் ஒரு உயிர்த்தெழுதல் (11:18-45).
  - c. எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒரு பதில்செயல் (11:46-53).
8. யூதேயாவின் வடக்குப் பகுதிக்கு(எப்பிராயீமுக்கு)ப் பின்னிட்டுச் செல்லுதல் (11:54).
- D. அவரது ஊழியத்தின் முடிவை நெருங்குதல்: கடைசிப் பஸ்கா (நான்காவது?) (11:55-57).

II. தேவகுமாரனின் ஊழியம்: பாடுகளின் ஒரு வாரம் (12:1-20:29).

- A. இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்லுதல் (12:1-50).
1. பெத்தானியில் அபிஷேகம் செய்விக்கப்படுதல் (12:1-11).
  2. எருசலேமுக்குள் வெற்றிப் பிரவேசம் (12:12-19).
  3. எருசலேமில் போதித்தல் (12:20-50).
- B. இயேசு தமது சீஷர்களுடன் (13:1-17:26).
1. கடைசி இராப்போஜனம் (13:1-38).
    - a. பாதங்கள் கழுவுதல்.
    - b. காட்டிக் கொடுக்கப்படுதலை முன்னுரைத்தல்.
  2. மாபெரும் பிரியாவிடை உரை (14:1-16:33): இயேசு பின்வருபவற்றைப் போதித்தார்:
    - a. அவரது மரணம்.
    - b. திராட்சச் செடியும் கிளைகளும்.
    - c. பரிசுத்த ஆவியானவரின் வருகை.
  3. ஒருமைப்பாட்டிற்காக ஜெபம் (17:1-26).
- C. சிலுவையில் இயேசு (18:1-19:42).

1. அவர் மீதான விசாரணைகள் (18:1-19:15).
  - a. யூதாஸினால் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல் (18:1-11).
  - b. அன்னா மற்றும் காய்பா ஆகியோரால் விசாரிக்கப்படுதல் (18:12-24).
  - c. பேதுருவினால் மறுதலிக்கப்படுதல் (18:25-27).
  - d. பிலாத்துவினால் விசாரிக்கப்படுதல் (18:28-40).
  - e. போர்வீரர்களினால் அடிக்கப்படுதல் (19:1-15).
2. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுதல் (19:16-30).
3. அவரது அடக்கம் (19:31-42).
- D. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார்! (20:1-29).
  1. உயிர்த்தெழுந்த பின்பு மகதலேனா மரியாளுக்குத் தரிசனம் (20:1-18).
  2. உயிர்த்தெழுந்த பின்பு தமது சீஷர்களுக்குத் தரிசனங்கள் (20:19-29).

முடிவுரை (20:30-21:25).

- A. நோக்கத்தின் எடுத்துரைப்பு (20:30, 31).
- B. பேதுருவுக்கு ஒரு விசேஷித்த பாடம் (உயிர்த்தெழுந்த பின்பு கலிலேயாக் கடலோரத்தில் தரிசனம்) (21:1-17).
- C. எழுத்தாளர் பற்றிய ஒரு எடுத்துரைப்பு (21:18-24).
- D. கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய ஒரு கடைசி எடுத்துரைப்பு (21:25).

குறிப்புகள்

¹வசனங்கள் 20 முதல் 23 வரை உள்ள பகுதியானது, “இயேசு மிகவும் அன்பு செய்த சீஷர்” நீண்ட நாட்கள் உயிர் வாழ்வார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. இது, அப்போஸ்தலரான யோவான் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதினார் என்பதற்கு மறைமுகமான ஆதாரமாக உள்ளது, ஏனென்றால் ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம் பரியத்தின்படி, யோவான் ஒருவர் மட்டுமே இயற்கையான முறையில் மரணம் அடைந்த ஒரே அப்போஸ்தலராக இருந்தார். ²யோவான் இந்த சுவீசேஷத்தை எழுதினார் என்று வழக்கமாகக் குறிப்பிடப் படுவதை மறுத்து அவர் இதை எழுதவில்லை என்று நிரூபிக்க முயற்சி செய்வதற்குச் சிலர் பாப்பியாஸின் எழுத்துக்களில் உள்ள ஒரு மறைவான குறிப்பைப் பயன் படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆயினும், பாப்பியாஸ் மாறுபட்ட இரண்டு யோவான் களைக் குறிப்பிட்டார் என்பதற்கு வற்புறுத்தும் ஆதாரம் எதுவும் இருப்பதில்லை - அல்லது அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தால், நான்காவது சுவீசேஷத்தை யோவான் எழுதவில்லை என்று அவர் நம்பினார் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ³Irenaeus Against Heresies 3.1.1. ⁴இதைப் பற்றிய விரிவான கலந்துரையாடல் ஒன்று (இணையாக நிற்கும் வேத வசனங்களுடன்) Don Shackelford, “John,” *New Testament Survey*, ed. Don Shackelford (Searcy, Ark.: Harding University, 1987), 151-53 என்ற புத்தகத்தில் உள்ளது.

⁵எழுத்தாளர் பற்றிய இந்த மற்றும் பிற விவரங்கள், சாத்தியக்கூறுள்ள மற்ற

எழுத்தாளர்களுக்குப் பொருந்துவது இல்லை என்றும் மெரில் டென்னீ அவர்கள் குறிப்பிட்டார் (Merrill C. Tenney, *New Testament Survey* [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961], 187). ⁶சலோமியும் இயேசுவின் தாயாரும் உறவினர்களாய் இருந்ததாகச் சிலர் நினைக்கின்றார்கள் (மாற். 15:40ஐயும் யோவா. 19:25ஐயும் ஒப்பிட்டுக் காணவும்); அப்படியிருந்தால், இயேசுவும் யோவானும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களாய் இருந்தார்கள் என்றாகிறது. இது, இயேசு ஏன் தமது தாயாரை யோவானின் கண்காணிப்பில் விட்டார் என்பதை விளக்கப்படுத்த உதவும். ⁷இவர் பேதுருவைக் காட்டிலும் வேகமாய் ஓட முடிந்தது என்பது இந்த முடிவுக்கு ஒரு காரணமாக உள்ளது (யோவா. 20:4). கிடைக்கின்ற மிகச் சிறந்த ஆதாரத்தின்படி, இவர் மற்ற எந்தச் சீஷரைக் காட்டிலும் அதிக நாட்கள் உயிர் வாழ்ந்தார் என்பது இன்னொரு காரணமாக உள்ளது. இவர் இயேசுவைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கப்பட்டபோது இருபத்து ஐந்து வயதுடையவராயிருந்தார் என்று சிலர் மதிப்பிட்டுள்ளார்கள். ⁸ஒரு (ஏவுதல் பெற்றிராத) தொடக்க கால எழுத்தாளரின் கூற்றுப்படி, யோவான் வேத சாட்சியாக மரித்தார்; ஆனால் தொடக்க காலத்தில் இருந்த பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள், இவர் எபேசுவில் வயது முதிர்ந்தவராக மரித்தார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்கள். ⁹*Trenaeus Against Heresies* 3.1.1. ¹⁰யோவான் தமது சவிசேஷ விவரத்தை ஏற்படுத்தியது தேவனுடைய சித்தமாயிருந்தது என்பதாலும், இவர் இவ்வாறு செய்யும்படி பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டார் என்பதாலும் இதை எழுதினார் என்றே நிறைவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

¹¹யோவான் சவிசேஷத்திற்கும் 1 யோவான் நிருபத்திற்கும் இடையில் ஒரு நெருங்கிய உறவு உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இவற்றின் தொடக்க வார்த்தைகளை ஒப்பிட்டுக் காணவும் (யோவா. 1:1, 2, 14; 1 யோவா. 1:1-3). ¹²இன்றைய நாட்களில் பல மதப்பிரிவினர் கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பல தவறான கருத்துக்களை உரிமைகோருகின்றார்கள், எனவே யோவானின் வலியுறுத்தல் இன்னமும் அவசியமாகிறது. ¹³சந்தர்ப்பப் பொருளானது, யோவான் இயேசுவைப் பற்றிப் பேசினார் என்று காண்பிக்கிறது. ¹⁴விடுதலையியல் கல்வியாளர்கள் சிலர் இந்தப் புத்தகமானது, இரண்டாம் நூற்றாண்டில், அறியப்படாத ஒரு எழுத்தாளரால் (ஒருவேளை, யோவான் என்று பெயர் கொண்டவரால்) எழுதப்பட்டதாகக் கூற முயற்சி செய்கின்றார்கள். ஆயினும், காலத்தில் மிகவும் முற்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் சிறுபகுதியொன்றில், ஒரு சிறிய பாப்பிரஸ் துண்டு ஒன்றில் யோவான் 18:31-33, 37, 38 வசனங்கள் அடங்கியுள்ளது. இது இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதிப்பகுதியில் எகிப்து நாட்டில் சுற்றோட்டத்திற்கு விடப்பட்டிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியின் பாகமாக உள்ளது. இது கி.பி. சுமார் 125ம் ஆண்டைச் சேர்ந்ததாகத் தேதியிடப்பட்டுள்ளது. இது, [யோவான் சவிசேஷத்தின்] மூலப்பிரதியானது முதல் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது என்று குறிப்பிடுவதாயிருக்கும். ¹⁵இதை எழுதியது யார் என்று அறியப்படவில்லை. Quoted in Eric W. Hayden, *Preaching Through the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1964), 193. ¹⁶வேதாகமத்தில் அற்புதங்கள், “அற்புதங்கள்,” “பலத்த செய்கைகள்,” மற்றும் “அடையாளங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன (மத். 11:20; மாற். 16:20; யோவா. 4:48). “அற்புதம்” என்ற வார்த்தையானது நடந்த நிகழ்ச்சியின் இயற்கைக்கு மாறான இயல்பை வெளிப்படுத்துகிறது; “பலத்த செய்கை” என்ற வார்த்தையானது அந்த அற்புதங்களின் பின்னணியில் இருந்த செயல்விளைவை வலியுறுத்துகிறது. “அடையாளம்” என்ற வார்த்தையானது அந்த அற்புதங்களின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. யூதர்கள் “அடையாளத்தை” விரும்பினார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவும் (மத். 12:38; 16:1 ஆகியவற்றைக் காணவும்; மற்றும் 1 கொரி.

1:22ஐயும் காணவும்). ¹⁷Tenney, 190. ¹⁸NASB மற்றும் NIV ஆகியவற்றில் “entrust” என்ற வார்த்தையின் வடிவங்கள் உள்ளன. Amplified Bible என்ற புத்தகத்தில் “did not trust Himself to them” என்றுள்ளது. ¹⁹Tenney, 190-91. ²⁰“நானே” என்ற இந்தக் கூற்றுகள் ஒவ்வொன்றின் தனிச் சிறப்பும் இந்தப் பாடத்தொடரின் பின் வரும் புத்தகங்களில் கலந்துரையாடப்படும்.

²¹இயேசுவின் ஊழியத்தின் கால அளவு பற்றிய கற்றறிந்த யூசங்கள் இந்த நான்கு குறிப்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. (இந்தப் புத்தகத்தில் “கிறிஸ்துவின் சொந்த ஊழியம் எவ்வளவு நாட்கள் நடைபெற்றது?” என்ற துணைப்பாடத்தில் காணவும்.) இந்தக் குறிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக, இந்தப் பாடத்தின் பின்பகுதியில் இவை பற்றிய மறைமுகமான கருத்துக்கள் சாய்வெழுத்துக்களில் தரப்பட்டுள்ளன. ²²Tenney, 192. ²³Shackelford, 153-55.